

آنچه در این ستون می‌خوانید، دیدگاه‌های رسانه‌های خارجی است که صرفاً جهت اطلاع‌رسانی منتشر می‌شود و این دیدگاه‌ها موضع روزنامه «هم‌مین» نیست.

جعبه پاندورا باز شد

انتقام‌جویی اسرائیل، به‌طرزشگفت‌انگیزی محدودبود. نظامی در نزدیکی اسفهان وسایر اهداف فری حدافل برسانند لکنز کرد که این حملات از خارج انجام شده است. سخنگویان اسرائیلی به‌دقت مواضع عجیبی سکوت کردند. گویی تک‌تاق‌وق دوچانه‌ضمنی برای کم‌اهمیت جلوه‌دادن این ماجرا برای تنش‌زدایی بی‌سرمدانجام شده‌بود. مانند دولت یازم مخفی قرن نوزدهم که به‌طور غیرقانونی تهاجهار ادریک‌جنزمار م‌آورد انگلیسی در سپیده‌دمشانه‌گرمی‌گردند.هر‌دو‌خوشن‌از‌خوشن‌دارای بودند‌امامی‌خواستند‌آن‌یک‌درگیری‌عمومی‌نبرس‌وصدا جلوگیری کنند. هر کدام مستقیماً به طرف دیگری شلیک کرده‌اند که باعث آسیب‌نماندن شده است. اگر تمام تمام شده باشند نشان می‌دهد که فشار شدید ایالات متحده بر اسرائیل برای اعمال خویشنداری با حمایت بریتانیا و دیگران نفع نداشته است. جوبایل، رئیس‌جمهور آمریکا پس از دفع موقعیت‌فیزم حمله هوایی بی‌سابقه‌و‌گسترده‌ایران از اسرائیل‌خواستنه‌بود روابط‌بین‌الملل‌همچنین‌تأکید‌کرد که «ما اگر نقطه‌ضعفی داشته باشیم، که دردی‌ان‌بیمایش‌ناخواهیم‌تأکید‌نمی‌کنیم‌است؛ این مسئله نشان داده رفتار کند. او یک کمابودی سابق است که به‌طور غریزی به‌توسل‌به‌زور‌تمایل‌دارد. متحدان‌راستی‌گرا‌ت‌نمروز‌اوخوشن‌بودند که‌شدید‌برخورد‌کنند. اما‌اشکل‌باکندش اسرائیل نشان‌دهنده‌اهم‌توقیت‌بیانات‌متحده است. هرچند کمک‌های حیاتی ایالات متحده در دفاع از اسرائیل در آخر هفته گذشته نام‌نوی‌نابندیده گرفت. احقانه‌است‌اگر‌فرش‌کنیم‌این‌پایان‌کار‌است.

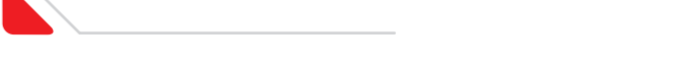
صخومت‌درونی، سیاسی‌و‌اولیادولگر، هنوز در هر دو طرف وجود دارد. هر دو طرف درگیر اختلافات داخلی هستند که فریضال‌پیش‌بینی‌پوبن‌و‌تحریک‌پندیری‌رایج‌تر می‌کند. حالا‌دیگر‌جعبه‌پاندورای‌روازویی مستقیم‌و‌بن‌به‌تن‌باز‌شده‌است. جنگ‌سایه‌ای‌که از آن با عنوان از سایه خارج شدن منازعات و جنگ میان ایران و اسرائیل یاد می‌کنند و شاید کمتر کسی پیش‌بینی آنچه در ۱۳ آوریل رخ داد را می‌کرد که پهباده‌ا و موشک‌های ایرانی مستقیماً با هدف

سازان کریمی در گفت‌وگو با هم‌میهن:

نمایند اعراب را از قدرت ایران بترسانیم

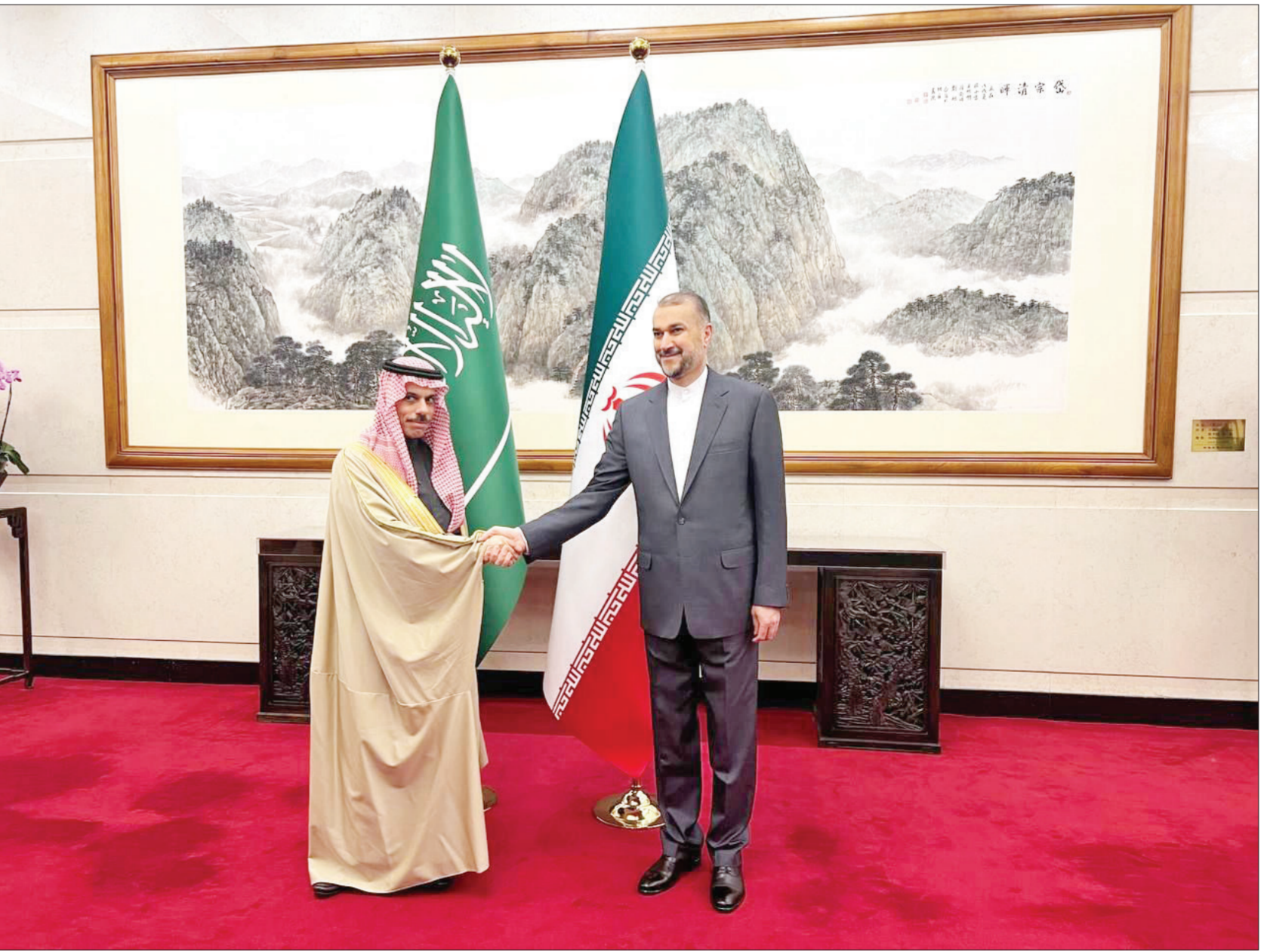
اراضی اشغالی پرتاب شوند؛ از دیدگاه نظری چگونه می‌توان تحولات این روزها را مورد بررسی و تحلیل قرار داد؟

ظرف زمانی ای که من انتخاب می‌کنم ۶ ماه است و همه داستان جدید از ۱۷ آکتبر آغاز می‌شود؛ نکته اصلی این است که نتایجها یا مخممه‌ای که خودش را در غزه گیر انداخته بود، تلاش داشت تا حداقل پای دو‌بازگرد. دیگر یعنی ایران و ایالات متحده را به این بازی بکشاند. هر چقدر که تلاش کرد اما تهران هوشمندانه وارد این مملکه نشد. در نهایت اما نخست‌وزیر اسرائیل صلح تنش را تا جایی برد تا ایران را در یک دوامی ممانگونه قرار دهد. وقتی که کنسولگری ما در دمشق مورد اصابت توتلی است که خود نتایجهاو در حال حفر آن برای فرار از نبرست است، ایران حفظههایی در برابر خودش در نظر گرفته بود و محاسبات فراتر از سطح را برای خودش منظور روابط بین‌الملل همچنین تأکید کرد که «ما اگر نقطه ضعفی داشته باشیم، که دردی‌ان‌بیمایش‌ناخواهیم‌تأکید‌نمی‌کنیم‌است؛ این مسئله نشان داده رفتار کند. او یک کمابودی سابق است که به‌طور غریزی متعدد وجود دارد، باوری غلط است». کریمی در خصوص تبعات تحولات دو هفته اخیر نیز گفت: «چنین ماجرابی با کشورهای عربی موجب می‌شود که اولاً اقتدار نظامی ایران بیشتر در ذهن‌شان تثبیت شود و ثانیاً، هرچند آن‌ها می‌دانند ایران قصد ندارد منازعه خودش را با کشورهای عربی بالا ببرد و بیشتر از موضوع ایران استفاده امنیتی‌سازی می‌کنند اما در بُعد تهدیدآورش می‌تواند فاصله تهران با همسایگانش را زیاد کند.»

۴ در بیش از دو هفته گذشته و در آنچه از اول آوریل

صورت گرفته، شاهد تحولاتی هستیم که در نهایت از آن با عنوان از سایه خارج شدن منازعات و جنگ میان ایران و اسرائیل یاد می‌کنند و شاید کمتر کسی پیش‌بینی آنچه در ۱۳ آوریل رخ داد را می‌کرد که پهباده‌ا و موشک‌های ایرانی مستقیماً با هدف

و غیره زود نشود و تنها یک ضرب شست به اسرائیل نشان داده شود. بله نشان داده شد که ایران این توان را دارد که موشک‌های خودش را به اسرائیل برساند. اسرائیل کوچک و تقریباً یک‌هفتادم ایران است، بنابراین هدف بسیار مناسبی برای موشک است.

من پهباده‌ها را به دلیل گندی در نظشر نمی‌گیرم و حتی موشک کروز، اما موشک‌های بالستیک شلیک‌شده که همه به هدف اصابت کرده، نشان‌دهنده این است که بازدارندگی ایران دقیقاً در آن مقیاسی که می‌گفت، وجود دارد و می‌تواند ظرف ۲۰۰ ثانیه، تعداد قابل‌توجهی موشک بالستیک را به سمت اسرائیل شکل کند و این جهت نظامی، بازدارندگی دارد؛ هرچند ابعاد دیگری از بازدارندگی را نیز باید مورد توجه قرار دهیم.

۴ **چالش و موضوع شاخص در هر کنش خارجی ما هواره جنگ رسانه‌ای، روایت و دیپلماسی است و موضوع واکنش به اسرائیل در موضوع کنسولگری نیز از این قاعده‌ستثنایی نیست و ما در ۱۲ آوریل شاهد نوعی هونوایی دیپلماتیک و سیاسی‌گری ائتلاف در لحظه در مقابله با حمله ایران بودیم.**

ازبایی شما چیست؟

ما اگر نقطه‌ضعفی داشته‌باشیم، که داریم، در ابعاد نرم و معنایی از قدرت و نه ابعاد سخت است؛ این مسئله نشان داده شده که آن چیزی که ما خیلی می‌شنویم در خصوص بازدارندگی نیز به سلا‌ح‌های متعدد وجود دارد، باوری غلط است. آن چیزی که حداقل گلوگاه الان ماست شکاری اسفهان بازگردیم، به نظر می‌رسد عدم حمله اسرائیل نفعت بیشتری برایش داشت و ایهام به وجود آمده برای طرفداران خودش امیدوارکننده بود و حالا اگر تحلیل‌ها را ببینید، طرفدارانی که پیش‌تر از همه کارهای اسرائیل دفاع می‌کردند، خیلی سسر‌خورده شده‌اند و به همین دلیل هم می‌گویند شاید این‌حمله تنها آزمایش رایتی‌هایی صورت گرفته بود تا هزینه این اقدام کاهش پیدا کنند. طراحی البته طراحی خوبی بود و خوب هم اجرا شد چراکه ما واکنش انجام شد و هم از آن شرایطی که

نتایجهاو می‌خواست با بالا بردن سطح تنش از آن استفاده کند، تا حد زیادی حذر شد. البته در این شرایط موضوع غزه تا حد زیادی در اولویت پایین خبری قرار گرفته است و این واقعیت است، اما ایران چند موضوع جدید را معادلات اضافه کرد که یکی از آنها، از سایه بیرون آمدن این تنازع میان ایران و اسرائیل است که البته در سایه نبود و تا حدی تعارف‌های حقوقی وجود داشت که چه کسی می‌خواهد مسئولیت حمله به خاک کشور دیگری را برعهده بگیرد اما برای ایران دیگر این تعارف خیلی موضوعیت نداشت به واسطه اینکه کاری که اسرائیل کرد، این اسر را موجه می‌کرد و ایران هم این ملاحظه را کنار گذاشت. نکته دوم این است که نتایجهاو اینجای بازی را

اگر بخواهیم منصف باشیم واقعیت این است که بله؛ چراکه ایران توانست کاری که می‌خواهد انجام دهد را با سرچشمه برسانند به این معنا که با توجه به آن اعلام که ما از اینجا شلیک کردیم، تصمیم بر این بود که آسیب جانی بیشتر نباشد، کمتر نیست.

۴ **در خصوص ائتلاف صورت‌گرفته علیه پهباده‌ها و موشک‌های ایرانی در حمله به اسرائیل، ارنه به صورت مستقیم نقش داشت و برخی رسانه‌ها نیز از نقش‌آفرینی عربستان و امارات نیز سخن گفته‌اند؛ به‌طور کلی این واکنش تهران، چه تبعات منطقه‌ای در نوع نگاه و تعامل کشورهای عربی خواهد داشت؟**

این امر هم فرصت و هم تهدید است؛ چنین ماجرابی با کشورهای عربی سازمان ملل می‌شود که اولاً اقتدار نظامی ایران بیشتر در ذهن‌شان تثبیت شود، ثانیاً، هرچند آن‌ها می‌دانند ایران قصد ندارد منازعه خودش را با کشورهای عربی بالا ببرد و بیشتر از موضوع ایران استفاده امنیتی‌سازی می‌کنند اما در بُعد تهدیدآورش می‌تواند فاصله تهران یا همسایگانش را زیاد کند. بساری اینکه نگرش بسیار و احتمالاً خصمانه نشود، باید نامیدنگی‌های ما و اصولاً وزارت خارج‌جه‌فعال‌تر باشند. البته تقص مهمی که ما داریم و تنها در خصوص امارات صدق نمی‌کند این است که مبادلات تجاری ما با کشورهای عربی هم چندان قابل‌توجه نیست و هم در حوزه‌های نفتی که ما کار می‌کنیم و گارانتی خیلی برای هر توافقی همین واسطه تحریم‌های نفتی کم شده است و شاید به‌عنوان یک بازگیر خیلی بزرگتری، روسیه در اوپک‌پلاس به آن ورود کرده و این یک بُعدی است که ما از دست داده‌ایم و در مبادلات دیگر تجاری و اقتصادی هم می‌توانستیم روابط را گسترش دهیم؛ به واسطه‌های مختلفی که هم آن‌ها فوی‌تر و هم ما تحت فشارهای تحریمی هستیم، این فرصت را از دست دادیم چراکه بهترین تطبیف‌کننده روابط و تثبیت‌کننده آراش در روابط دو و چندجانبه، تجارت است و گارانتی اصلی برای هر توافقی همین ارتباطات هستند. هابز می‌گفت بدون شمشیر، حرف‌ها پوچ هستند اما واقعیت این است که در دنیای امروز، بدون اقتصاد، حرف‌ها پوچ هستند. دارای صنایع مختلف و توان مهندسی و پزشکی بالایی است اما متأسفانه به جای اینکه ما بتوانیم صادرات خدمات داشته باشیم، صادرات نیرو می‌کنیم و بخشی از نیروی ما تبدیل به نیروی مهاجرتی شده است. آنچه می‌توانست اتفاق بیفتد این بود که تبادلات اقتصادی و تجاری ما موجب گارانتی ثبات در روابط باشد. همینه ایران خوب است اما

نیاید باعث ترس، امنیتی‌سازی و در نهایت فاصله گرفتن همسایگان و پناه بردن بیشتر آن‌ها به خصمی‌های ایران به‌ویژه اسرائیل شود.

۴ **پس از توافق عادی‌سازی روابط میان امارات و اسرائیل، شاهد امضای یک توافق امنیتی میان دو کشور بودیم که امارات در مقطعی با توجه به اقدامات دولت افراتی نتایجهاو مجبور به تعلیق آن شد اما تهدید وجود چنین توافقی‌هایی میان همسایگان ایران و رژیم صهیونیستی همچنان وجود دارد. چگونه می‌توان این شرایط فعلی را مدیریت کرد که واکنش عکس‌نداشته باشد و سایر کشورهای منطقه را به سمت اسرائیل سوق ندهد؟**

مسئله بسیار وابسته به این است که ما در ابعاد معنایی چگونه این موضوع را مدیریت کنیم؛ این ابعاد معنایی بیشتر در جهت دیپلماتیک که دست ما باز است، باید به‌گونه‌ای پیش برود که ما از این فرصت که خواسته برامیان در ۷ اکتبر به وجود آمد و مانع از پیشرفت توافقی ابراهیم شد، استفاده کنیم و نگذاریم بار دیگر به آن سمت پیش برود چراکه در سمت مقابل تقریباً همه دنیا موافق این توافق هستند برای اینکه تنش به حشر آنها‌نسبت، در حالی که عادی‌سازی به ضرر است، برای اینکه بتوانیم همچنان جلوی روند عادی‌سازی را بگیریم باید بتوانیم روندی را آغاز کنیم که ماجرابی را که اسرائیل از سال ۱۹۹۱ آغاز کرده، مکنوس کنیم که همان سیاست‌سازی ایران به بهانه‌های مختلفی از جمله برنامه هسته‌ای ایران و غیره بود که هدفش جانشینی ایران بجای خودش به‌عنوان تهدید اصلی منطقه بود و البته تا حدی هم موفق بوده تا فاصله ایران با اعراب را بسیار زیاد کند.

این کار و این مدیریت آسان نیست اما ممکن است نیازمند یک طراحی، صبر و سرمایه‌گذاری است تا همان موضوع روایت را طراحی کنند و پیش ببرند. ما هیچ زمان این قصد را نداشته‌یم که همسایگان‌مان را بترسانیم، قدرت ما تثبیت شده است و نباید از چنین ارباب‌باشد و باید مسائل‌مان را در بسترهای مختلفی که وجود دارد هماهنگ‌کاری کنیم. هرچند امنیتی‌سازی در دهه‌های گذشته کار را برای ما سخت کرده است. البته این همیشه سوال بوده که موضوعات منطقه‌ای نسبت به موضوعات جهانی ما مقدم هستند یا موخر؟ چراکه برخی معتقدند اول باید موضوعات را با آمریکا و غرب حل کرد و بعد موضوعات منطقه‌ای خود به خود حل می‌شوند و برخی می‌گویند اول باید موضوعات منطقه‌ای را حل کنیم. شما در برام هم دیدید که عربستان سعودی و برخی کشورهای دیگر منطقه به مزاحمه‌و منتقدان توافق تبدیل شدند.

۴ **در سناریوی پیش روی تقابل تهران و تل‌آویو قرار دارد که نخستین پایان منازعه در مقطع کنونی و بازگشت آن به سمت سایه و ثباتی است و سناریوی دوم ادامه این منازعه به این شکل ورودش به فاز جدید نظامی است؛ در این سناریو دوم چند مؤلفه برای ایران جالش‌زا خواهد بود که یکی توانمندی پافندی اسرائیل است که هرچند پس از ۷ اکتبر و ۱۲ آوریل تا حدی هیمنه‌اش از بین رفته اما همچنان سطح بالایی از پافندار برای این رژیم تأیید کرده و در کنار آن نیز می‌تواند در لحظه‌تلافی را علیه واکنش‌های تهران ایجاد کند. معتقدنید به کدام سمت حرکت خواهیم کرد؟**

معتقدم این موضوع در کوتاه‌مدت تمام شده است اما در میان‌مدت و بلندمدت به سیاست‌های مختلفی که در دنیا وجود دارد، وابستگی پیدا می‌کند. چراکه امروز با رویایی بسیار تندروتر از گذشته مواجه هستیم اما در واشنگتن این حمایت فعلاً از سیاست‌تاجمی دولت اسرائیل حداکثری نیست و این دلایل مختلفی دارد؛ از جمله اینکه سال انتخابات و پایان آمین مشروعبت کابینه افراتی نتایجهاو است که به هر صورت این موضوعات، هزینه‌های زیاد از اسرائیل را در افکار عمومی بالا می‌برد و کشورهای لیبرال‌دموکراسی نمی‌توانند دست ما به هر کاری بزنند و به همین دلیل هم می‌پسند که آقای بایدن گفت ما در تهاجم همراه اسرائیل نیستیم. با این حال در میان‌مدت ممکن است اساساً بایدن تغییر کند و ممکن است سیاست‌هایی که آقای ترامپ دور دومی را خودش می‌آورد، از جنس دیگری باشد و این حمایت و خطر بالقوه‌ای که این حمایت ایجاد می‌کند، به همراه تمام آلمان‌های قدرتی که شما مطرح کردید، فشار را بر روی ایران زیاد کند. این سیاست‌ها در اسرائیل وجود دارد با عنوان «سیاست هزار خنجر» که براساس آن تلاش دارند ایران را در موضوعات مختلف تحت فشار قرار دهند و بالاخره این موجودیت بزرگ فعلی را جایی با هزاران خنجر کوچک از پا در می‌آید. ما یک تهدید فرهنگی هم داریم و اصولاً هر گاه در موضوعی برنده می‌شویم یا فکر می‌کنیم برنده شده‌ایم تا حدی محاسبه‌کردن را رها می‌کنیم و در ادامه نمی‌توانیم آن دقت نظر و پیگیری پیشین را داشته باشیم و سرمستی اتفاق می‌افتد تا ما را غیردقیق

دوشنبه ۳ اردیبهشت ۱۴۰۳
سال سوم، شماره ۴۸۸
www.hamhahanonline.ir

می‌کند. بنابراین باید مراقبت کنیم که از خودمان فریب نخوریم چراکه این یکی از ابوابی است که آدمیزاد از آن شکست می‌خورد. نباید فریب بخوریم و این نکته مهمی است که باید توان خودمان را بالا ببریم اما توان منحصی به مسائل نظامی و سخت‌نیست، باید تلاش کنیم تا مسئله امنیتی‌سازی ایران را به‌طور کلی شامل منطقه، هسته‌ای و غیره را یک بار برای همیشه حل کنیم و ما اصلاً به معنای عقب‌نشینی‌ما از مواضع‌مان نیست بلکه ابکارهای تخصصی دارد که چطور همان‌طور که می‌توان از هیچ، به موشک بالستیک رسید، می‌توان این روایت را هم در یک زمان محاسبه‌شده‌ای تغییر داد و این نیازمند اراده و تصمیم و طراحی و در نهایت اجرای بیگانه‌تر است.

۴ **پس از ۷ اکتبر و تحولات نزدیک به ۶ ماه اخیر، شاهد نوعی از بازیگری از سوی ایالات متحده بودیم که در تلاش بود در راستای مدیریت گسترش تنش چه به‌صورت کفیی و چه کنی، یک نوع همکاری مشخصی را با ایران شکل دهد و در برخی موضوعات مانند آنچه در پایگاه این کشور در مرز اردن رخ داد، که گمان می‌رفت با واکنش واشنگتن همراه باشد، از خود خویشنداری نشان داد؛ آیا این سیاست ایالات متحده می‌تواند تعامل جدیدی را با ایران کلید بزند؟ این همکاری را چگونه تعریف می‌کنند؟**

واقعیت این است که من فکر می‌کنم روابط ایران و ایالات متحده در دو سال گذشته به‌طور متعده‌انه‌ای در طرفین، در راستای عدم افزایش سطح تنش بوده و این مسئله را در آن توافقی‌سفاهی شاهد بودیم چراکه هر دو طرف، از این مسئله منتفع هستند؛ به‌خصوص الان ایالات متحده در فاز انتخابی‌های سنت‌بنابراین اصلاً نیازمند این نیست که بخواهد تنش جدیدی را ایجاد یا افزایش دهد. البته در این نوع رفتار یک تهدید هم وجود دارد و آن استخوان لای زخم‌های متعدد و حل‌نشده موضوعات است؛ به عنوان مثال در راستای عدم افزایش سطح تنش بوده و این مسئله را در آن توافقی‌سفاهی شاهد بودیم چراکه هر دو طرف، از این مسئله منتفع هستند؛ به‌خصوص الان ایالات متحده در فاز انتخابی‌های سنت‌بنابراین اصلاً نیازمند این نیست که بخواهد تنش جدیدی را ایجاد یا افزایش دهد. البته در این نوع رفتار یک تهدید هم وجود دارد و آن استخوان لای زخم‌های متعدد و حل‌نشده موضوعات است؛ به

عنوان مثال در راستای عدم افزایش سطح تنش بوده و این مسئله را در آن توافقی‌سفاهی شاهد بودیم چراکه هر دو طرف، از این مسئله منتفع هستند؛ به‌خصوص الان ایالات متحده در فاز انتخابی‌های سنت‌بنابراین اصلاً نیازمند این نیست که بخواهد تنش جدیدی را ایجاد یا افزایش دهد. البته در این نوع رفتار یک تهدید هم وجود دارد و آن استخوان لای زخم‌های متعدد و حل‌نشده موضوعات است؛ به عنوان مثال در راستای عدم افزایش سطح تنش بوده و این مسئله را در آن توافقی‌سفاهی شاهد بودیم چراکه هر دو طرف، از این مسئله منتفع هستند؛ به‌خصوص الان ایالات متحده در فاز انتخابی‌های سنت‌بنابراین اصلاً نیازمند این نیست که بخواهد تنش جدیدی را ایجاد یا افزایش دهد. البته در این نوع رفتار یک تهدید هم وجود دارد و آن استخوان لای زخم‌های متعدد و حل‌نشده موضوعات است؛ به

استفاده می‌کنیم که موضوعات‌مان را به‌صورت سایه‌ای و هم‌والی بین تهران و واشنگتن شکل گرفت که در جهت عدم افزایش تنش بود اما مشخص نیست پس از انتخابات چه اتفاقی بیفتد، به هر حال ما پس از ۲۱ ژانویه با یک رئیس‌جمهور دور دومی سرورکار داریم و می‌دانیم که یک قطع نسبی دوره‌های مختلف، هیچ‌سک نمی‌تواند سه دوره در ایالات متحده رئیس‌جمهور باشد و در نتیجه رئیس‌جمهور بعدی چه در موضوعات جنگی و چه در موضوعات مسلح‌آراده و توان بیشتری دارد و هدفقه دوباره رای گرفتن ندارد و بنابراین دور دوم حساس است ولی دست ما بسته است و این جایی به بعد به‌ویژه اگر آقای ترامپ بیاید کار برای ما سخت‌است و بهترین زمان پیش از انتخابات و الان است تا موضوعات را روی میز بگذاریم چراکه سود راهبردی چنین تعاملی تنها برای آمریکا‌است. گذاشتن موضوعات روی میز هم البته به معنای این نیست که می‌خواهیم همه را حل کنیم بلکه حتی می‌توانیم توافقی کنیم که در برخی موضوعات هیچ توافقی با هم نداریم و نمی‌خواهیم آن‌ها را حل کنیم اما برخی مسائل ملاحظاتی در این باره وجود دارد. گفت‌اطلاعات‌دریافتی می‌تواند در این چارچوب به سمت حل و فصل پیش برود و در این‌س میان افزایش تنش برای ما رفع می‌شود چراکه آن‌ها هر زمان مشکلات خود را حل‌کنند می‌توانند هر زمان اراده کنند، فشارها را بر ما افزایش دهند.

۴ **۱۲ آوریل در نگاه غرب نیز تغییرری ایجاد کرده و شاهد سیاست جدید در قبال ایران خواهیم بود؟ فکسر می‌کنم ایالات متحده قائل‌سه این بود که ایران حق مشروعی دارد و اگر به لایه زیرین مواضع نگاه کنیم، همه تا حدی این هم‌ذات‌پنداری را با ایران دارند که هر زمان امکان دیپلماتیک مورد عرض قرار بگیرد، جبران می‌کنند و در نتیجه این حق را به ایران دادند و همانطور که دیدیم پس از حمله ایران، مواضع‌شان این بود که حالا دیگر تمام شده و از نتایجهاو می‌خواستند پاسخ‌شده که نشان‌دهنده این بود که لویحاً قائل به این هستند که ایران حق داشت. با این حال ممکن است به سمت فشارهایی از جنس کاهش فروش نفت علیه ما برونند که ما هم باید پیشینه‌های مختلفی را روی میز بگذاریم که از این امر پیشگیری کنیم. در این حالی است که دولت آقای بایدن دیگر تمایلی برای ای میز مذاکره با ایران ندارد از خود نشان نمی‌دهد اما می‌توان با پیشینه‌های جامع‌تری آن‌ها را به مذاکره جذب کرد. به این علت که دولت در ایران اولسگراست به نظرم خوب است که ما هم باید پیشینه‌های مختلفی را روی میز بگذاریم که از این امر پیشگیری کنیم. در این حالی است که دولت آقای بایدن دیگر تمایلی برای ای میز مذاکره با ایران ندارد از خود نشان نمی‌دهد اما می‌توان با پیشینه‌های جامع‌تری آن‌ها را به مذاکره برونیم و مذاکره کمی جامع‌تر به قول علما دفع شرح خواهد کرد.**

در پی تصویب طرح کمک نظامی به اسرائیل در کنگره آمریکا، وزیر جنگ این رژیم بیان گالاتا در حمایت «نژل‌آویل‌نایدیر» رئیس‌جمهور جو بایدن از تل‌آویو تشکر کرد. وی در پیامی گفت: «درحالی‌که اسرائیل با تهدیدهایی در هفت جبهه از جمله ایران مواجه است، ایالات متحده آمریکا در کنار اسرائیل ایستاد. « مجلس نمایندگان ایالات متحده، شنبه یکم اردیبهشت با حمایت گسترده هر دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه با طرح کمک نظامی ۲۶۴ میلیارد دلاری برای اسرائیل موافقت کرد

رئییی امروز به اسلام‌آباد می‌رود

سخنگوی وزارت امور خارجه پاکستان اعلام کرد که سیدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران بنا بر دعوت رسمی نخست‌وزیر پاکستان برای بازدید سمروزه دوشنبه ۳ اردیبهشت به اسلام‌آباد سفر می‌کند. به گزارش ایرنا، ممتاز زهار، سخنگوی وزارت امور خارجه پاکستان، با صدور بیانیه‌ای گفت که سیدابراهیم رئیسی در صدر یک هیئت بلندپایه سیاسی-اقتصادی و برای دیدار با مقامهای بلندپایه پاکستانی فردا به اسلام‌آباد سفر می‌کند. وی افزود که سفر رسمی ابراهیم رئیسی بنا بر دعوت محمد شهباز شریف، نخست‌وزیر پاکستان صورت می‌گیرد و در طول این بازدید رئیس‌جمهوری ایران به شهرهای لاهور و کراچی نیز سفر خواهد کرد. ممتاز زهار گفت که رهبران رئیس‌جمهوری اسلامی ایران نیز در این سفر، رئیسی را همراهی خواهد کرد. سخنگوی وزارت خارجه پاکستان اعلام کرد که رئیس‌جمهور ایران با همتای پاکستانی خود همچنین نخست‌وزیر این کشور دیدار خواهد کرد و طرفین طبق گزارده‌ای از موضوعات مهم دو جانبه، همکاری‌های اقتصادی، تحولات منطقه‌ای، مسائل بین‌المللی از جمله جهان اسلام، امور محیط‌بوسی قرار خواهند داد. ممتاز زهار اعلام کرد که این اولین سفر یک مقام بلندپایه کشور در سطح رئیس‌دولت به پاکستان پس از برگزاری انتخابات این کشور و تشکیل دولت جدید است.

تکذیب رهگیری موشک‌های ایرانی توسط ترکیه

مرکز مبارزه با انتشار اخبار گمراه‌کننده ترکیه وابسته به اداره ارتباطات ریاست‌جمهوری این کشور، ادعاهای منتشرشده در برخی رسانه‌ها درباره رصد رهگیری موشک‌های شلیک‌شده از ایران به مواضع ارتش اسرائیل در تاریخ سیزدهم ماه آوریل از طریق پایگاه راداری کوچاریک در استان ملاطیه ترکیه را تکذیب کرد. این مرکز گفت که ادعاها در این باره «ممکن‌کننده واقعیت» نیست و «این ادعاها بی‌اساس هستند و به‌صورت عمدانه دولت مطرح شده‌اند». در این بیانیه اشاره شده است که این ادعاها به‌دلیل دچاررجحیب اثره‌اوغلان، رئیس‌جمهور ترکیه و اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حلس، بار دیگر منتشر شده‌اند و این حالی است که مرکز مبارزه با اخبار گمراه‌کننده ترکیه بیشتر نیز در واکنش به این ادعاها این اخبار را تکذیب کرده‌بود. این مرکز در عین حال گفت‌اطلاعات‌دریافتی از رسانه‌های راداری در پایگاه کوچاریک تنها متصدان ترکیه در چارچوب اقدامات سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) به اشتراک گذاشته می‌شود و احتمالاً به اشتراک‌گذاری این اطلاعات با طرف‌هایی مانند اسرائیل که متحدترکیه‌در ناتو نیستند، وجود ندارد.

تهدید از ۷ جبهه

در پی تصویب طرح کمک نظامی به اسرائیل در کنگره آمریکا، وزیر جنگ این رژیم بیان گالاتا در حمایت «نژل‌آویل‌نایدیر» رئیس‌جمهور جو بایدن از تل‌آویو تشکر کرد. وی در پیامی گفت: «درحالی‌که اسرائیل با تهدیدهایی در هفت جبهه از جمله ایران مواجه است، ایالات متحده آمریکا در کنار اسرائیل ایستاد. « مجلس نمایندگان ایالات متحده، شنبه یکم اردیبهشت با حمایت گسترده هر دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه با طرح کمک نظامی ۲۶۴ میلیارد دلاری برای اسرائیل موافقت کرد